

TA-79) består Akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse (herefter TA-85) af følgende fem dele:

1. Principperne (art. 1-9).
2. Tilpasning af traktaterne (art. 10-25).
3. Tilpasning af institutionernes retsakter (art. 26-27).
4. Overgangsforanstaltninger (art. 28-380).
5. Bestemmelser om iværksættelsen af denne Akt (art. 381-403).

Bortset fra enkelte fællesbestemmelser er Aktens fjerde del opdelt i to afsnit, som indeholder overgangsforanstaltningerne for henholdsvis Spanien og Portugal.

Første del *Principperne*

Ansøgerlandene accepterede – som det også var tilfældet ved de tidligere udvidelser – på det første forhandlingsmøde den 5. februar 1979 de af EF fastlagte hovedprincipper for forhandlingerne:

at Spanien og Portugal fra tiltrædelsestidspunktet accepterer Fællesskabets grundlæggende traktater og de politiske målsætninger deri, de afgørelser af enhver art, der er truffet siden traktaternes ikrafttræden, samt med henblik på Fællesskabernes videre udvikling, og

at alle konkrete problemer, som denne accept vil kunne give anledning til for ansøgerlandene og/eller de nuværende EF-medlemsstater, skal løses gennem fastlæggelse af nøje definerede overgangsordninger og ikke ved ændring af Fællesskabets regler. Disse overgangsforanstaltninger skal være tidsbegrænsede, men deres varighed kan, hvis ønskeligt, variere i de enkelte spørgsmål.

Art. 1 indeholder alene en række definitioner.

I art. 2 fastslås, i overensstemmelse med de ovenfor nævnte hovedprincipper, at bestemmelserne i de oprindelige traktater og i institutionernes retsakter er bindende for Spanien og Portugal fra tiltrædelsen på de vilkår, som er fastsat i disse traktater og i tiltrædelsestraktaten. Dette indebærer, at Spanien og Portugal – med forbehold af de konkrete overgangsforanstaltninger, som er indeholdt i TA-85 – fra tiltrædelsen har samme rettigheder og forpligtelser som de nuværende medlemsstater.

Art. 3 vedrører de indbyrdes aftaler m.v., som medlemslandene har indgået i tilknytning til EF-samarbejdet. Ifølge bestemmelsen bliver Spanien og Portugal part i alle disse aftaler m.v.

Det drejer sig for det første om de såkaldte afgørelser og aftaler, der er truffet af »repræsentan-

terne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet«. Der er her tale om såkaldte »uegentlige EF-retsakter«, d.v.s. vedtagelser, som ikke har hjemmel i traktaterne men i medlemslandenes suveræne ret til indgå internationale aftaler.

Art. 3 omfatter endvidere enhver anden aftale, som er indgået af medlemsstaterne, og som vedrører EF's funktion eller virksomhed. Det bestemmes herudover, at de nye medlemsstater tiltræder de overenskomster mellem medlemsstaterne, der er forudset i EØF-traktatens art. 220. Endelig fastslås i art. 3, at Spanien og Portugal tilslutter sig de erklæringer, resolutioner m.v. vedrørende EF, som er vedtaget af Rådet eller medlemsstaterne efter fælles aftale.

Art. 4 vedrører Spaniens og Portugals forpligtelser i relation til eksterne aftaler. De aftaler, Fællesskabet alene har indgået med tredjelande og internationale organisationer, finder anvendelse på Portugal og Spanien på de nærmere vilkår, som er fastsat i TA-85. De aftaler, som de øvrige EF-lande er parter i, skal som følge heraf tiltrædes af de nye medlemsstater, evt. ved indgåelse af særlige protokoller med de pågældende tredjelande. Portugal og Spanien bliver samtidig parter i interne aftaler, som er indgået i tilknytning til de eksterne aftaler.

Art. 5, som indeholder en henvisning til EØF-traktatens art. 234 og EURATOM-traktatens art. 105 og 106, vedrører internationale aftaler m.m., som Spanien og Portugal har indgået før tiltrædelsesdatoen. Gyldigheden af sådanne aftaler berøres ikke af bestemmelserne i de oprindelige traktater, men det påhviler de nye medlemsstater at bestræbe sig på at fjerne eventuelle uoverensstemmelser mellem disse internationale aftaler og fællesskabsbestemmelserne.

I art. 6 fastsættes, at Aktens bestemmelser, medmindre andet er fastsat i denne, kun kan ændres efter reglerne i de oprindelige traktater om ændringer af disse. TA-85 kan derfor kun ændres ved gensidig overenskomst efter ratifikation af alle medlemsstater.

I art. 7 præciseres, at de af institutionernes retsakter, for hvilke der i TA-85 fastsættes overgangsbestemmelser, bevarer deres juridiske status. Dette betyder, at ændringer af retsakter også efter den 1. januar 1986 kan foretages efter bestemmelserne for de pågældende retsakter selv, dvs. for en række retsakters vedkommende med kvalificeret eller almindeligt flertal.

I art. 8 fastslås, at Aktens tilpasningsbestemmelser for retsakter vedtaget af institutionerne har samme juridiske status og underkastes de samme regler som de bestemmelser, de ændrer eller ophæ-